

ANĐELI MOJI

MEĐUGORJE ZA MLADE

MILJENKO STOJIC · KREŠIMIR ŠEGO

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELI MOJI
MEDUGORJE ZA MLADE

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR MIR MEĐUGORJE

ZA IZDAVAČA: MILJENKO STOJIĆ

IZDANJE UREDIO: MIRO BRČIĆ

OSLIKALA: MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

LEKTOR: DARJA KOVAČEVIĆ

TISAK: MARKULIN

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELIMOJI

MEDUGORJE ZA MLADE

MEDUGORJE, 1999.

ČUDESNÍ DANI

DAN PRVI

oga dana cvrčali su cvrčci kao nikada prije u župi Medugorje. Sunce pripeklo poput razbuktale vatre na ognjištu. Vinogradi i duhaništa omamljeno su spavali. Dan je bio srijeda, 24. lipnja, godine Gospodnje 1981.

Poslijepodne, kada je vrućina malo popustila, izišlo je šestero djece zaseoka Podbrda, sela Bijakovića, na obližnje brdo Crnicu igrati se i čuvati ovce. Školska godina je bila završila i oni su se odmarali kao i uvijek prije toga.

Bilo je oko 17.40 sati kad im je iznenada pred očima bljesnula prelijepa svjetlost. Djeca su stala kao ukopana. Lebdeći na oblačiću, ukazala im se divna mlada žena s djetetom u rukama. Začudeno i prestrašeno su je promatrali. Ivanka je rekla da je to Gospa. Gledali su kako im se smiješi, a oni su bili zbunjeni. Davala im je rukama znak da joj se približe. Nisu imali smjelosti. Stali su trčati puteljkom nizbrdo.

Zadihani su doletjeli do svojih kuća. "Vidjeli smo Gospu" - odgovorili su na upit zašto su tako uzbuđeni.

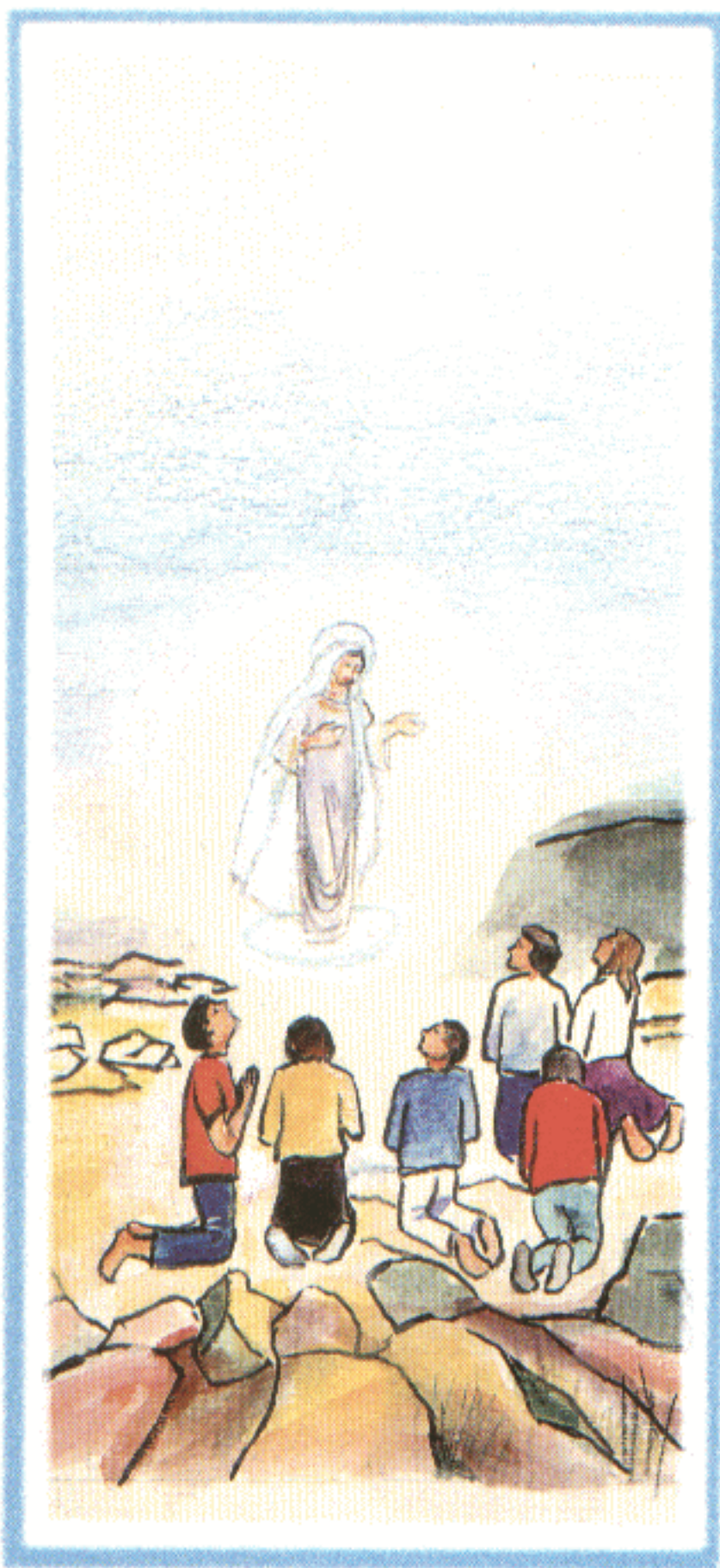
"Vi da vidite Gospu" - rekli su jedni. "Ne izrugujte se s Bogom" - dometnuli su drugi. "Vi ste vidjeli leteće tanjure" - nastavili su treći. Uglavnom, nisu im vjerovali. "Ali mi smo je zaista vidjeli" - tvrdila su djeca neprestano.

DAN DRUGI

isu se, ipak, dali smesti. Pošli su i sutradan prema mjestu gdje im se sve ono dogodilo. Očekivali su ponovno svoju Gospu. “A što ako ne dođe” - pitali su se. “Tada će nam se rugati i nazivati nas ludima” - odgovarali su samima sebi. Odjedanput su je ponovno ugledali. Potrčali su prema njoj kroz draču i trnje, jer tu nije bilo utabana puta. Usput su se znali i zaplesti, kao mali Jakov. Ali nitko nije plakao! Njihova radost bila je velika.

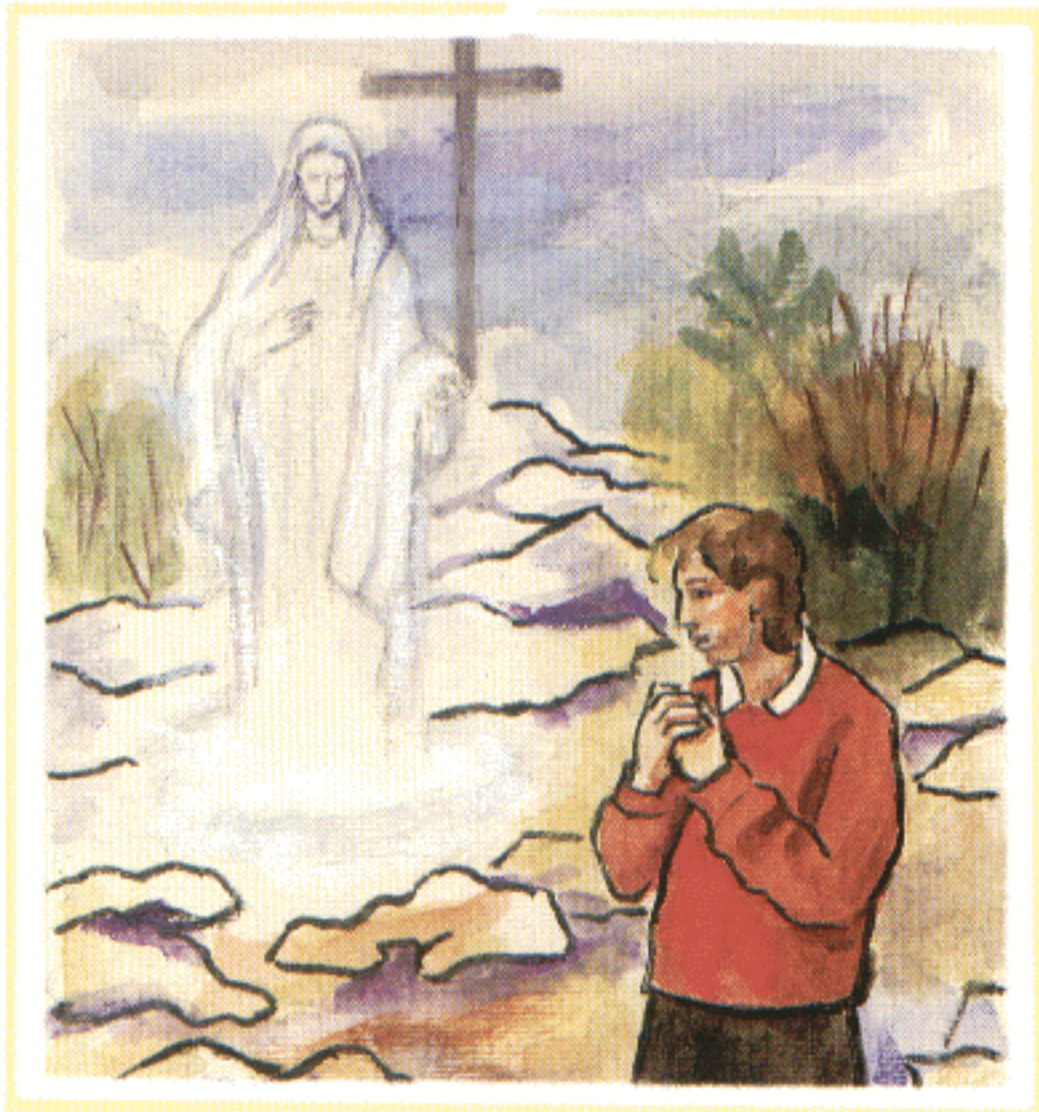

Pred sobom su ugledali nasmijanu i radosnu ženu u dugoj sivkasto haljini i dugom bijelom velu, plavih očiju, crne kose... Pali su pred njom na koljena i počeli moliti Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu. Ona je molila s njima, osim Zdravo Marijo. Odvažili su se razgovarati s njom. Bilo je to poput razgovora s najboljim prijateljem. Budući da je tek to bio prvi pravi susret, otada se taj dan slavi kao obljetnica Gospina ukazanja. Djeca nisu razmišljala o tomu. Bilo im je lijepo. "Zbogom, anđeli moji" - rekla im je Gospa na kraju.

DAN TREĆI

eć su se i odrasli počeli zanimati što se to događa. Savjetovali su djeci što učiniti kako bi svatko bio potpuno siguran da je to Gospa. Vicka je blagoslovljenom vodom poškropila ženu što im se ukazala, govoreći: “Ako si Gospa, ostani s nama; ako nisi, idi od nas”. Ona se samo nasmiješila i ostala s njima. Djeca su bila radosna. Dokazali su da nisu lagali. Mirjana ju je upitala kako joj je ime. “Ja sam Blažena Djevica Marija” - odgovorila je ona.

Iako im se dotad ukazivala zajednički, Mariji se tada ukazala i posebno. Samo, ovaj put Gospa nije bila vesela. Bila je veoma tužna. Marija se prepala. “Mir, mir, mir i samo mir” - govorila je Gospa. “Mir mora zavladati između čovjeka i Boga, a i između ljudi”. U pozadini se uzdizao veliki križ. Marija i svi ostali pitali su se kasnije što bi to moglo biti. Zacijelo svi zajedno moramo biti bolji, odgovarali su.

DAN ČETVRTI

jeca su voljela svoje svećenike. Učili su ih oni o mnogočemu na vjeronauku, igrali se i šalili s njima. A voljela ih je i Gospa. Jakov se odvažio i upitao Gospu kakvi bi svećenici trebali biti. "Neka čvrsto vjeruju i čuvaju vjeru svoga naroda" - glasio je odgovor. Okupljeni svećenici zadovoljno su to prihvatili.

Djeca su drugima prenosila Gospine riječi, jer ih nitko nije mogao čuti osim njih. Mnoštvo skupljenog naroda molilo se, guralo i tiskalo uokolo. Ponekad bi i zgazili dugačak Gospin veo. Ona se nije ljutila. Mirjana i Jakov zamolili su je da ostavi neki znak kako im ljudi nakon svega ne bi rekli da su lažljivci i drogeraši. “Ništa se ne bojte” - kazala im je Gospa.

DAN PETI

las se o Gospinim ukazanjima pronio nadaleko. Gledajući s brda Crnice, moglo se najlakše vidjeti kako su svi okolni putovi zakrčeni narodom i vozilima. U dolini se uzdizala župna crkva Sv. Jakova. Vidioci su upitali Gospu zašto se u crkvi ne ukaže svima da je vide i da vjeruju. Njezine su riječi bile: “Blaženi oni koji ne vide, a vjeruju”. Pjesma i molitva razlijegala se brdom i dolinom.

Župnik je odlučio
porazgovarati s djecom
vidiocima o svemu što su
doživjeli. Došli su u mali
neugledni župni ured.
Bili su tu i drugi svećenici
i časne sestre. Djeca su
rekla da vide Gospu i s
njom mole. Obično
mole Vjervanje,
sedam Očenaša,
Zdravomarijo i Slava Ocu.
Nekada zapjevaju,
a i Gospa s njima.

DAN ŠESTI

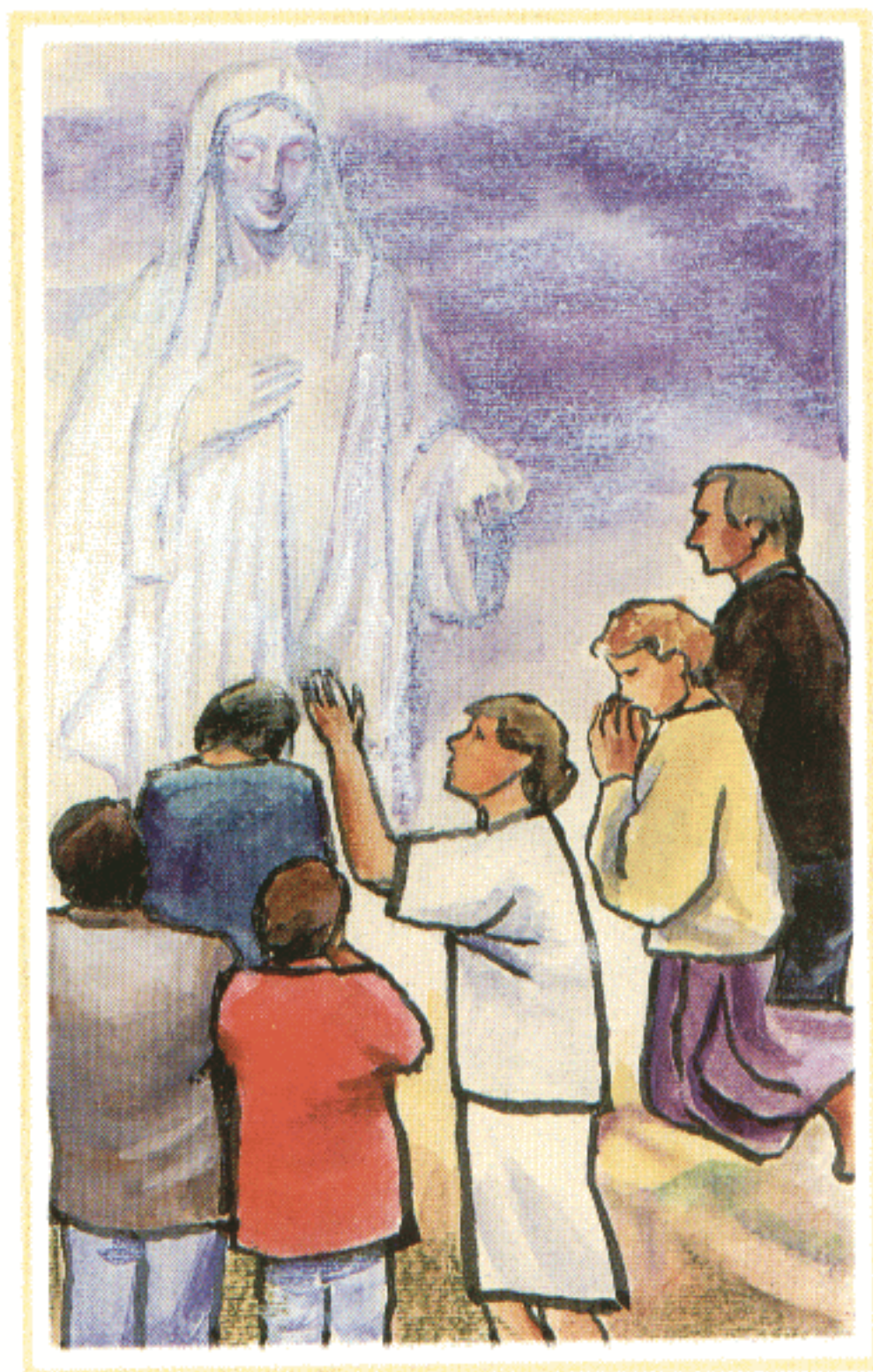

ržavne vlasti nisu dale djeci mira. Pomno su ih ispitivali, a potom i silom odveli u bolnicu. Htjeli su dokazati da djeca nisu zdrave pameti. Pokazivali su im mrtvačnicu, plašili ih, rugali im se.

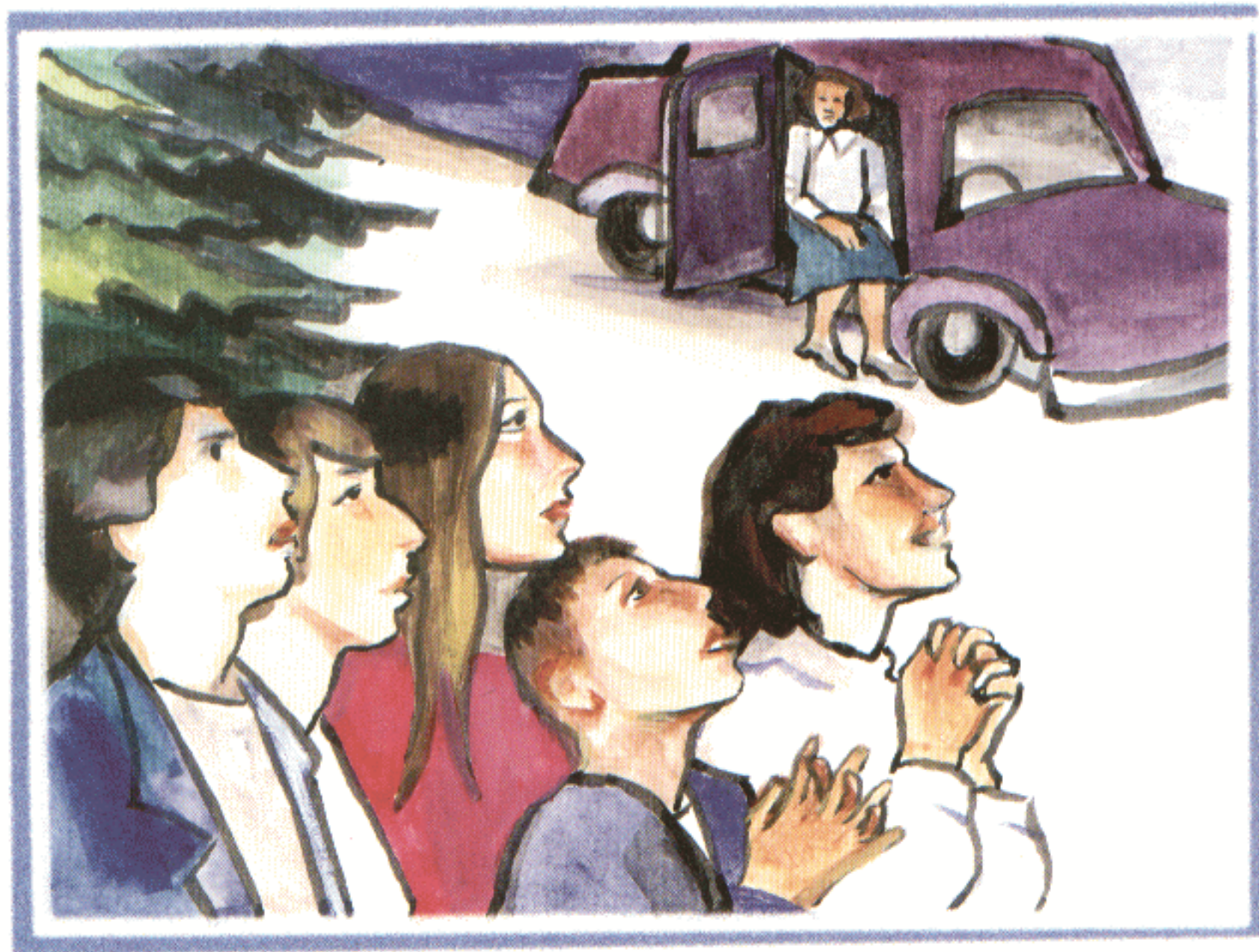
“Niste vi ljudi, nego oni koji su vas doveli ovamo” - hrabro je nakon pregleda zaključila liječnica u bolnici.

Jedna je liječnica bila
i na brdu u vrijeme
ukazanja. Znalo se da
ne vjeruje u Boga.
Zaželjela je dotaknuti
Gospu. Trnci su joj
prošli kroz tijelo pri
dodiru. "Ima tu nešto
čudno" - rekla je
zbunjeno.
Roditelji su molili za
ozdravljenje jednoga
djeteta. "Samo molite i
čvrsto vjerujte" -
poučila ih je Gospa.

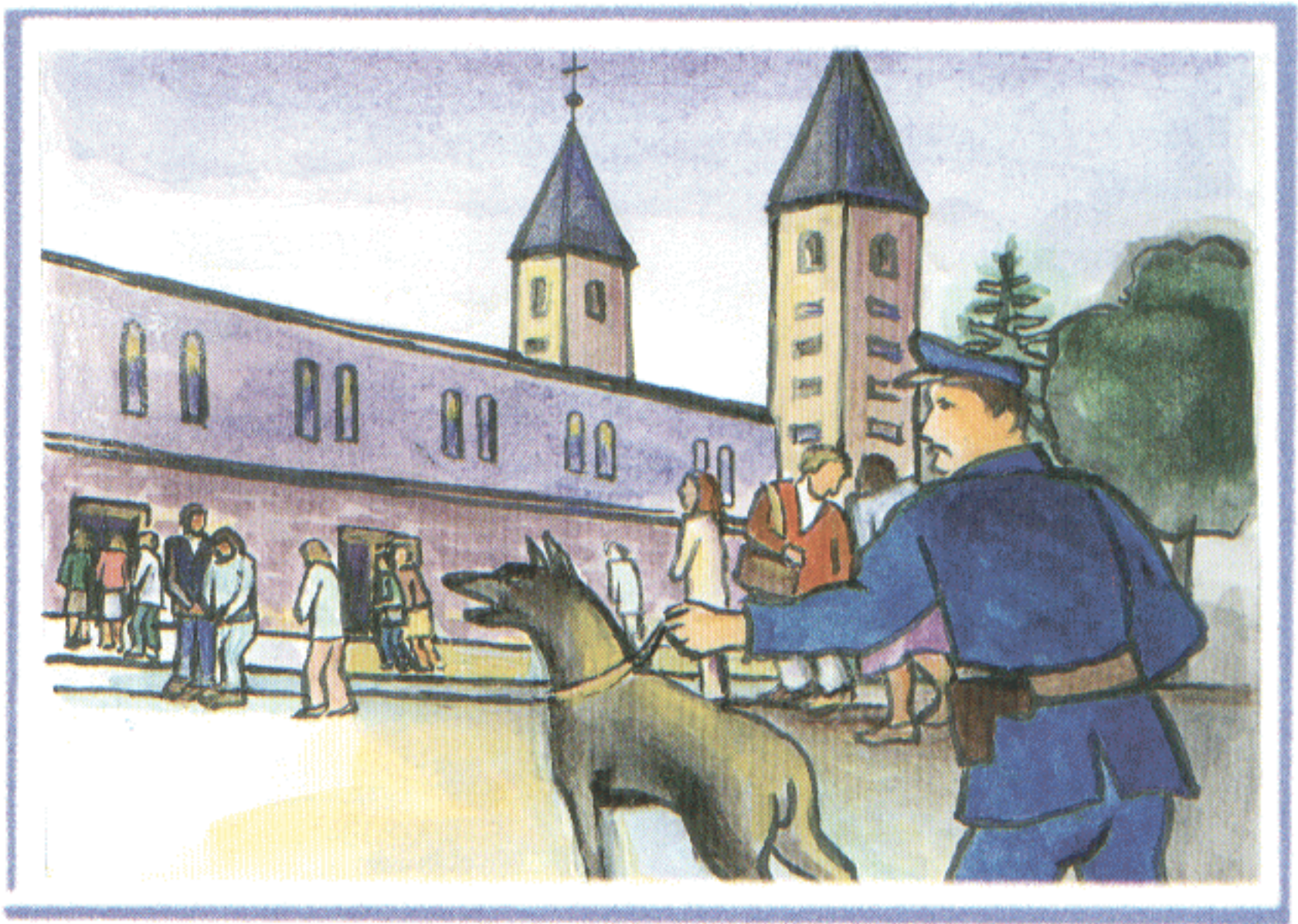
vije djevojke, koje su otprije poznavale,
odvele su vidiocce u šetnju. Nisu se uspjeli
na vrijeme vratiti za susret s Gospom.
Zaustavili su se na cesti. Brdo ukazanja
vidjelo se u daljini.

Djeca su kleknula i molila. Gospa im se ukazala. Bili su radosni. Oni je nisu htjeli prevariti i iskušati. Samo su malo zakasnili.

Policija je već počela zatvarati ljude koji su svjedočili da su išli na Brdo ukazanja. Naredila joj je to bezbožna komunistička vlast.

Ni tada, ni poslije narod se nije dao smesti. Znali su ih plašiti i velikim krvoločnim psima, i naoružanim vojnicima i premlaćivanjem. Uzalud. Ljudi se nisu dali. Odlazili su neustrašivo na susret sa svojim Bogom i svojom Gospom.

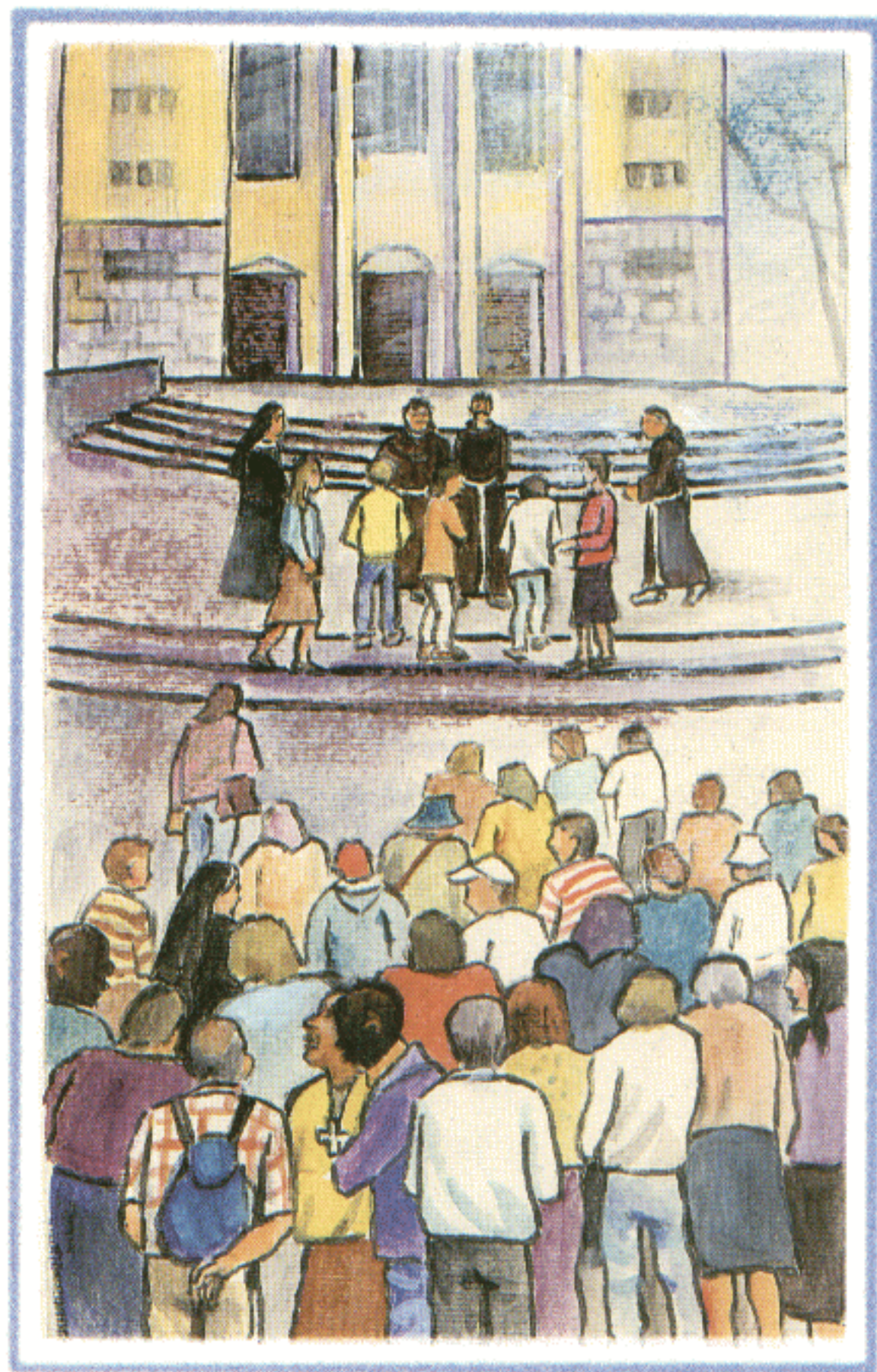
DAN SADAŠNJI

ikakve teškoće nisu uspjele prekinuti ove čudesne dane. Oni su se nastavili. Narod se skuplja oko svojih vidjelaca i svećenika.

Svi zajedno u župnoj crkvi mole, pjevaju i ispovijedaju se. Ljudi dolaze sa svih strana kugle zemaljske.

Gospa se objavila
kao Kraljica mira i
nastavila se ukazivati
upućujući preko
vidjelaca Božje
poruke. A vidioci
se zovu:
Vicka Ivanković,
Ivan Dragičević,
Marija Pavlović,
Mirjana Dragičević,
Ivanka Ivanković
i Jakov Čolo.

Prekrasna žena s djetetom u naručju! Na ovom brdu stala je među svoju dječicu i sve pozvala k sebi, riječima: Ja sam Kraljica mira.

Njezina je poruka otišla s ovog Brda, a kroz riječi vidjelaca, u cijeli svijet, do svakog Njezinog djeteta. Od tog poziva Marijina dječica ponovno uče postiti, moliti krunicu, ljubiti svoje bližnje.

Kazalo

ČUDESNI DANI	6
MILJENKO STOJIC	
BRDO UKAZANJA	27
KREŠIMIR ŠEGO	
KRIŽEVAC	31
KREŠIMIR ŠEGO	
CRKVA SV. JAKOVA	37
KREŠIMIR ŠEGO	
MOJ MOLITVENIK	43
MILJENKO STOJIC	
PRIČA O SUZANI.....	56
MILJENKO STOJIC	
KRALJICA MIRA	64
MILJENKO STOJIC	

